

ஓம்

கூட்டுப் பிரார்த்தனை.

—

பன்னிரு திருமுறைகளிலும்
யற்றைய அருள் வள்ளலார் பாடல்களில் இருந்தும்
தொகுக்கப்பெற்றவை.

“துப்பமின்றித் துயரின்றி என்றும் நீர்
தின்பம் வேண்டில் இபாப் பகல் ஏத்துமின்”

பிலங்க — கவகாசி

1967

2

M. R. Saravanan
"Minnakal Ilam"
Janathai
Pathury
Kannadi.

உ
சிவமயம்.

பதிப்புரை.

இரண்டு ஆண்டுகளாக எமது மாணவர் வாரம் ஒரு முறை நன்றாவில் குளக்கோட்டு சித்திவிநாயகர் கோவில் சந்திதானத்தில் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்யத் திருவகுள் கூட்டுவைத்ததை நினைஞ்சு அப்பெருமான் திருவடிகளில் எமது வணக்கத்தைத் சமர்ப்பிப்பதோடு, அவ்விதப்பிரார்த்தனைக்கு வழிகாட்டியாய் இச்சிறு பிரார்த்தனைத்தொகுதி வெளிவருவதையும் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பிரார்த்தனை தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கும், இப்பிரார்த்தனைத் தொகுதி வெளிவருவதற்கும் உறுதுணையாயிருங்க எமது உடனாசிரியர் திரு. கு. சிவபாதம் அவர்களின் பெருமுயற்சியும் பாராட்டற் பாலது.

ஆ. கணபதிப்பிள்ளை
தலைமை ஆசிரியர்,

கட்டைவேலி,

21-5-67

முதிர்ச்சியாமத்துறைம்
“திருமதி விஸ்வாஸ்”
யார்த்தாந
அந்தி
குருவட்டா

அணீந் துரை.

பாடசாலை மாணவர் உயர்ந்த சமய தத்துவங்களை
அறியாவிட்டாலும், அவர்கள் வழிதவறிப் போகாத
முறையில் சமயவழிபாடு மிக அவசியம். இவ்வகையில்
இப்பாடசாலை கவனம் எடுப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்
கது.

மு. கேதுசிகாமணி
வட்டார வித்தியாதிகாரி.

21-5-67.

தேவாரம்

பண் - சீகாமரம்

திருமுறை - திருஞானசம்பந்தர்

நீநாலூம் நன்னெங்கே நினைகண்டாய் யாரறிவார்
சாநாலூம் வாழ்நாலூஞ் சாய்க்காட்டெடும் பெருமாற்கே
பூநாலூஞ் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமங்கு செவிகேகட்டப்
நரநாலூம் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.

1

பண் - குறிஞ்சி

பறப்பைப் பாத்தெங்கும் பசுவைடு தெரியோம்புஞ்
சிறப்பர் வாழ்கில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின் தாழ் சடையானை
மறப்பி லார்கண்டர் மையல் தீர்வாரே.

2

பண் - தொல்லி

சந்தமார் அகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்
உந்தமா முகவியின் கரையினில் உமையொடும்
மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
எந்தையார் இலையடி யென்மனத் துள்ளவே.

3

பண் - புரீர்மை

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனத்தும் மருவினின் றகலர
மாண்பினர் காண்பவை வேடர்
நோயிலும் பினியுங் தொழுலர்பால் நீக்கி
துழைத்தரு நாலினர் ஞாலம்
கோயிலுங் சுஜையுங் கடத்துடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

4

திருக்குறுந்தொகை

திருநாவுக்கரசர்

பண்ணி னேர்மொழி யானுமை பங்கரோ
மண்ணி ஞர்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறக்தருள் செய்ம்மினோ.

5

பனைக்கை மும்மத வேழும் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்து வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறங் துய்வனே.

6

திருவிழுத்தம்

கோவாய் முடிகி அடுதிறற் கூற்றங் குமைப்ப தன்முன்
பூவார் அடிச்சவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவிடில்
மூவா முழுப் பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குங்தமுற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றங் துறையுஞ் சிவக் கொழுங்தே.

பண் - தக்கேசி

கந்தரமூர்த்திநாயனுர்

அந்த னான்ன-ன் அடைக்கலம் புகுத
அவனைக் காப்பது காரணமாக
வந்த காலன் றன் ஆருழி ரதனை
வவ்வினையக் குண்றன் வண்மை கண்டியேன்
எந்தைநீலை நமன் தமர் நலியின்
இவண்மற் றென்னடி யான்னன விலக்கும்
சிந்தையால் வந்துன் திருவடி அடைந்தேன்
செழும்பொழில்திருப் புன் கூர் உளானே.

8

பண் - குறிஞ்சி

மடித்தாடு மடினைக்கண் அன்றியே
மன்னேநீ வாழும் நானும்
தடுத்தாட்டித் தருமனுர் தமர் செக்கில்
இடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடு கரதலத்தில் தமருகழும்
எரி அகலுங் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்ச்சிற் மற்பலத்தெம்
பெருமாஜைப் பெற்று மன்றே.

9

பண் - நட்டபாடை

வெய்யவினை யாயஅடி யார்தேமல் ஒழித் தருளி
வையம்மவி இன்றகடல் மாதோட்டகண் னகரில்

பையேர் இடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யச்சை முடியான்திருக் கேதிச்சரத் தானே. 10

திருவாசகம்

அன்றே என்தன் ஆவியும்
உடலும் உடைமை எல்லாமுங்
குஞ்சே அணையாய் என்னைஆட
கொண்ட போதே கொண்டிலையோ
இன்றேர் இடையூ ரெனக்குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய்
நானே இதற்கு நாயகமே.

11

வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுக் தருவோயாங்
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோயாங்
வேண்டி எண்ணைப்பணி கொண்டாய்
வேண்டி நீயாதருள் செய்தாய் யானும்
அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன்றுண் டென்னில்
அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே.

12

திருவிசைப்பா

உண்டதே உண்டும் உடுத்ததே உடுத்தும்
அடித்தடுத் துரைத்ததே யுரைத்தும்
கண்டதே கண்டும் கேட்டதே கேட்டும்
கழிந்தன கடவுநா ளெல்லாம்
விண்டதா மரைமேல் அன்னம் வீற்றிருக்கும்
விழவுரை வீதிவெண் காடா
அண்டரே காண அம்பலத் தாடும்
ஜூயனே உய்யுமா றருளே.

13

நீறணி பவளக் குன்றமே! வின்றன்
நெற்றிக் கண்உடையதோர் நெருப்பே!
வேறணி புவன போக்கே! யோக
வெள்ளமே! மேருவில் வீரா!
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா!
அம்பொன் செய் அம்பலத்தரசே
ஏறணி கொடியெம் ஈசனே உன்னைத்
தொண்டனன் இசையு மறிசையே.

14

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக் கீழ்
அரும் பெருத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்
னாரும் உலகுங் கழற உழறி
உமைமண வாளனுக் காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுது மே.

15

சொல்லாண்ட சுருதிப் பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டர் உள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிறையும் சில தேவர்
சிறு நெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகத் திரண் மேரு
விடங்கன் விடைப் பாகன்
பல்லாண் டென் னும் பதங் கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுது மே.

16

திருப்புராணம்

சிவனடியே சிக்திக்குங் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமையிலாக கலைஞானம் உணர்வரிய மெஞ்ஞானம்
தவழுதல்வர் சம்பந்தர் தாழுணர்ந்தார் அங்கிலைல். 17

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ்சரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலா துயிர்கள்வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம். 18

திருப்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமொடவல்பொரி
கப்பீய கரிமுகன் அடிபேணிக
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
கற்பகம் எனவினை கடிதேத்தும்

மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன் மற்பொரு தீரள்புய	மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை மட்டவிழ் மலர்கொடு	பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய	முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவன் உறைரதம் அச்சது பொடிசெய்த	அதித்ரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும் அப்புன மதனிடை	இபமாகி
அக்குற மகஞ்சூட னச்சிறு முருகனை அக்கண மணமருள்	பெருமாளே
முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை அத்திக்கிறை சத்திச் சரவனை	எனவோதும்
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர முட்கட்பர மற்குச் சுருகியின்	
முற்பட்டது கற்பித் திருவரு முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரு	மடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக் கலை தொடு ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு	விரவாக
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி	
பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்	மொருநாளே
பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வது	
தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர விர்த்தகப்பதம் வைத்துப் பயிரவி	கமுதாடக்
திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு	
திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர் தொக்குத் தொகு தொக்குத் தொகுதொகு	எனவோதக்
சித்ரப்பவு ரிக்குத் தரிக்கடக	
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை குக்குக்குகு குக்குகு குக்குகு	முதுகூகை
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென	

கொட்டும்பெற நட்பற் றவுண்ணர
 வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
 துத்துப்பட வொத்துப் பொரவல
 பெருமானே.

மாதர்வச மாயுற் றமல்வாரும் மாதவ
 மெண் னுமற்றிரிவாரும்
 தீதகல ஒதிப் பணியாரும் தீகர
 மீதிற் றிசம் வாரே
 நாத ஒளியேநற் குணசிலா நாரியிரு
 வோரைப் புணர் வேலா
 சோதி சிவ ஞானக் குமரேசா
 தோமில்கதிர் காமப் பெருமானே.

20

விநாயகர் வழிபாடு

ஓராணைக் கன்றை உடையாள் திருமகளைப்
 பேராணைக் கற்பகத்தைப் பேணினால்—வாராத
 புத்திவரும் வித்தைவரும் புத்திரசம் பத்துவரும்
 சத்திதரும் சித்திதரும் தான்.

1

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொல்
 பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்—உருவாக்கும்
 ஆதலால் வானேரும் ஆணை முகத்தாணைக்
 காதலால் கூப்புவர்தம் ஹக.

2

விநாயகர் நாமாவளி

ஐய கணேச ஐய கணேச ஐய கணேச பாஹிரம்
 " " " " " " " ரட்சமாம் -ஐய
 கணாதம் கணாதம் ஈஸ்வர புத்ரம் கணாதம்
 விக்க விநாயக கணாதம் சித்தி விநாயக கணாதம்
 பார்வதி புத்ரம் கணாதம் முகதி பிரகாயக கணாதம்
 மூஷிக வாகன கணாதம் மோதக ஹஸ்தா கணாதம்
 கணாதம்

சிவசிவ கெஜுமக கணாதா, சிவகணவங்கித குணாதா
 வாவா வாவா அங்குசபாசா, வங்கதருளினபங் தங்கிசேசா
 உடைமதருபாலா குருமணியே, உட்தனாடைக்கலமாடுயோமே
 மகாகணபதே குருசரணம், மனம்மகிழ்ந்து வந்தருள் சர
 [ணம்]
 சரணம் சரணம் தங்கிமுகா, சரவணபவனுக்குயர் துணைவா
 சிவசிவ

கணபதிழும் ஜெய கணபதிழும்
 கணபதிழும் ஜெய கணபதிழும்
 மூவிக வாகன கணபதிழும்
 மோதக ஹரஸ்தா கணபதிழும்
 சாமர கர்ண கணபதிழும்
 விளம்பிக சூத்திரா கணபதிழும்
 வாமன ரூபா கணபதிழும்
 மகேஸ்வர புத்திரா கணபதிழும்
 விக்நவிநாயக கணபதிழும்
 பாத நமஸ்தே கணபதிழும்

(கணபதிழும்)

இழும் சிவசிவ கெஜமுக கணாதா
 சிவ கண வந்தித குணத்தா
 கெங்காத்ரகர கெஜமுக வர்த்தன
 மகாகணபதே பாலயமாம்
 ஆனந்த ஜெங்கர வந்திடுவாய்
 அந்தகன் வாராமற் காத்தநுள்வாய்
 வாவா வாவா நற்பரனே வா
 வந்து நிதம் அருள் தந்திடுவாய்
 ஏறழுக கென்றும் அருள் புரிவாய்
 ஈசுவரி பாலா ஏரம்பா
 உமைதரு பாலா குருமணியே
 உந்தன டைக்கலம் அடியோமே
 சத்த சமுத்திர மொத்திடு மும்மக
 தந்தித் தொந்தி வயிற்றீருனே
 ஆகுவாகன அம்பிகை வர்த்தன
 மகா கணபதே பாலயமாம்
 ஒரு கொம்பிரு செவிமும் மதமோ
 போரோரு நால்வாய் ஜெங்கரனே
 அனுதினமும் அருள் ஜெங்கரனே
 ஆதி யநாதியோ ரட்சரமே
 பார்ப்பதி பாலா வாவா வா
 பரபத மெமக்கே தாதா தா
 மங்கள மருஞுக ஜெங்கர முதல்வா
 அரிதிரு மருகா குருபர நமநம
 மகா கணபதே குருசரணம்
 மனம் மகிழ்ந்து வந்தருள் சரணம்
 சரணம் சரணம் தந்திமுகா
 சரவண பவனுக குயர் தலைவா
 ஜே ஸ்ரீ சித்திவிநாயக சுவாமிக்கு-ஜே.

மருஞறு மனமும் கொடிய வெங்குணமும்
மதித்தறி யாததுன் மதியும்
இருஞறு சிலையும் நீங்கினின் அடியை
எந்தநாள் அடைகுவன் எளி தேயன்
அருஞறம் ஒளிபாய் அவ்வெளிக் குள்ளே
அமர்ந்தகிற பரவொளி நிறைவே
வெருஞறு சமயத் தறியொன்றுச் சித்தி
விராயக விக்கினேச் சுரநே.

7

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்
நால்வாயைந் கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டம் பிறைஇதழித் தாழ்சடையான்
தருமொருவாரணத்தின் தாள்கள்
உருகோட்டன் பொடும் வணங்கி ஒவாகே
இரவுபகல் உணர்வோர் சிங்கதத்
திருகோட்டும் அயன்திருமால் செல்வழும்ஒன்
ரேவென்னச் செம்பும் தேவே.

8

அஞ்சமுகத் தான்மகன்மால் அஞ்சமுகத் தானருள்வான்
அஞ்சமுகத் தானஞ் சணிகரத்தான் — அஞ்சமுக
வஞ்சரையான் காணு வகைவகைத்தான் ஒரரையோடு
அஞ்சரையான் கண்கள் அனவ.

9

நீடாழி உலகத்து மறைநாலோ டெந்தென்று சிலைரிர்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபாரதஞ் சொன்னநாள்
ஏடாக மாமேநு வெற்பாக வங்கூர் எழுத்தாளிதன்
கோடாக எழுதும் பிராணிப் பணிந்தனபு கூர்வாமரோ.

10

ஆணி லே அண்றி ஆருயிர்ப் பெண்ணி லே
அவியி லேமிவ் வடியனைப் போலவே
காணி லே நெறு பாவியை இப்பெருங்
கள்ள நெஞ்சக் கடையனை ஆளோயா
ஏணி லே இடர் எய்த விடுத்தியேல்
என்செய் கேளனினி இவ்வுல கத்திலே
வீணி லே யுழைப் பேணருள் ஜூயனே
விளங்குஞ் சித்தி விராயக வள்ள லே.

11

விநாயகர் அகவல்

சிதக்களபச் செந்தா மரைப்பூம்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசைபாடப்
 பொன்னரை ஞானமூம் பூங்கிலாடையும்
 வன்னமருங்கில் வளர்ந் தழகெறிப்பப்
 பேழைவயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
 வேழமுகமும் விளங்கு சிந்தூரமும்
 அஞ்சகரமும் அங்குசபாசமும்
 நெஞ்சிற் சூடிகொண்ட நீலமேனியும்
 நான்றவாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியுங்
 தீரண்ட முப்புரி நூல் கிகழைவிமர்பும்
 சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
 அற்புகணீன் ற கற்பகக் களிறே
 முப்பழ நுகரும் மூழிகவாகன
 இப்பொழுதென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயாவனக்குத் தானென்றுந் தருளி
 மாயாப்பிறவி மயகக மறுத்துத்
 திருந்தியழுதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்
 பெருந்தவேவங்கென் னுளங்தனிற் புகுந்து
 குருவடிவாகிக் குவலயங் தன்னில்
 திருவடிவைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடாவகைதான் மகிழ்ந் தெனக்கருளி
 கோடாரயுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டாவுப தேசம் புகட்டியென்செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங்காட்டி
 ஐம்புலன்தன்னை அடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
 கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்
 திருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தங்கெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆருதாரத் தங்குச நிலையும்
 பேருநிறுத்திப் பேச்சைர அறுத்தே
 இடையின் கலையின் எழுத்தறி வித்து
 கடையிற் சுழிமுனை கபாலமுங் காட்டி

முன்று மண்டலத்தின் மூட்டிய தாணின்
 நான் ரெமுபாம்பி வைலுணர்த்தி
 குண்டவி யதனிற் கூடிய வசபை
 வின் பெழு மந்திரம் வெளிப்படவுரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண் பெழு கனலைக்
 காலா லெமுப்புங் கருத்தறிவித்தே
 அமுசனிலையும் ஆதித்தனியக்கமும்
 குழுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்ஷ்மமும்
 எண்முகமாக இனி தெனக கருளிப்
 புரியட்டகாசம் புறப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுங் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபரல வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிகெனக கருளி
 என்னை யரிவித் தெனக்கருள் செய்து
 மூன்னை விளையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லாம நேலயங்
 தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்
 திருள் வெளியிரண்டுக் கொன் றிடமென்ன
 அருட்டரு மானாந்தத் தழுத்தி யென்செவியில்
 எல்லையிலாத ஆனந்த மளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத் தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அனுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி சின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடழு நீறும் ஸளங்க சிறுந்துக் [ட்டி]
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் சூழாத்துடன் கூட
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும் பொருடனை
 நெஞ்சக் கருத்தி னிலையரிவித்துத்
 தத்துவநிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகமுல் சரனே.

ஜே! பூரி சித்திவிநாயக சுவாயிக்கு—ஜே
 நமப்பார்வதி பதபை—அரஹர மஹாதேவ.

ஓம் கணபதி.

12

கந்தரமுடிதி.

[மாயை ஒழிக்க]

மகமாயை களைந்திட வல்ல பிரான்
முகமாறு மொழிந்து மொழிந் திலனே
அகமாடை மடைஞ் தையரென் றயருஞ்
சகமாணை யுள்ளின்று தயங்கு வதே.

1

தீராப்பிணி தீர.

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவா
திடுவாய் வடிவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சுடுவாய் நெடுவேதகளை தூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினையா வையுமே.

2

கந்தரலங்காரம்

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்று
மொழிக்குத் துணைமுருகாவெனு நாமங்கள் மூன்பு செய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு தோரும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங் கோடன் மழுரமுமே. 3

தண்டா யுதமுந்திரிகுல மும்விழுத் தாக்கியுன்னைத்
திண்டாட வெட்டி விழுவிடு வேன் செந்தில் வேலஹுக்குத்
தொண்டா கியவென் னவிரோத ஞானச் சுடர்வடிவாள்
கண்டாயடாவந்த காவந்துபார் சற்றென் கைக்கெட்டவே.

கோடாத வேசனுக் கியான்செய்த
 குற்றமென் குன்றெற்றிந்த
 தாடாள னேதன் தணிகைக்க
 குமரானின் றண்டையந்தாள்
 சூடாத சென்னியு நாடாத
 கண்ணுஞ் தொழாதகையும்
 பாடாத நாவு மெனக்கே
 தெரிந்து படைத்தனனே.

5

முருக வழிபாடு

ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம்
 ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம் முருகா ஓம்
 சரவண பவனே பரதெய்வம்
 தரணியில் அவனே மெய்த தெய்வம்
 பத்தற் கிரங்கும் விஸ்வாசன்
 பழனிப் பதிவாழ் முருகேசன்
 முருகன் திருவடி தரிசனமே
 முகதிக் கொருதுணை அறிமனமே
 சரவண பவகுக என வருமே
 சத்திய ஞானத் திருவளமே
 பவப்பிளி ஒழித்திடும் மருந்துண்டு
 பன்னிரு திருக்கரண திருத்தொண்டு
 கதிர் வடிவேலன் திருவடியே
 கதிருதம் துணை அதை நீரிடியே
 சண்முக சுந்தர வேலவனே
 சங்கரி ஈன்றருள் சண்முகனே.
 ஆறுமுகன் திருவடி மலர் மறவோம்
 அவனியிலே இனி நாம் பிறவோம்
 கந்தனை அன்பீஜை செய்யுங்கள்
 சிந்தனை அவனடி வையுங்கள்
 வேலாயுதனை வேண்டுங்கள்
 வெய்யப் பிறவியைத் தாண்டுங்கள்.

6

முருகா முருகா முருகா முருகா
 முருகா முருகா முருகா முருகா
 முருகா சரணம் முருகா சரணம்
 முருகா சரணம் முருகா முருகா.

அன்பர்கள் நேயா அம்பிகை புதல்வா
தன்பம் அகற்றிச் சீலா பாலா
சிவசிவ குமரா முருகா வருக.
பரமா புருஷா வரந்தர வருக
கலஞ்கா தெனையே காத்திடு முருகா
மலந்தா னனுகா வரந்தா முருகா
காவாய் முருகா கார்த்திகைக் குமரா
வாகா முருகா சாகா வரந்தா
வாவா முருகா விளைதீர்த் திடவே
யோகா முருகா பகைமாற் றிடவே
பொன்னடி போற்றி பணிந் திடவே
சென்னியி லுன்னடி ஓங் கிடவே
தேடிய நலங்கள் செறிந் திடவே
பாடிய புகற்கள் மலிந்திடவே
கூடிய அன்பர் கும்பிடவே
அன்பாய் அவர்தாள் சூடிடவே
சூடிடவே யான் சூடிடவே
முருகா சரணம் முருகா சரணம்
முருகா சரணம் முருகா சரணம்.

7

ஐய சிவ முருகா! ஐய சிவ முருகா!
ஐய சிவ முருகா! ஐய சிவ முருகா!

மங்களமான மலர் வனச்சோலை
தங்கிடு முருகா செங்கதிர் முருகா (ஐயசிவ)

பூந்திரு அழகிற் பொவிந்திடும் முருகா
தீந்தமிழ் எனவே தித்திக்கும் முருகா (ஐயசிவ)

மாணிக்க கங்கை வளமெனப் பெருகி
காணக் கண்குளிரும் காருண்ய முருகா (ஐயசிவ)

துன்பத்தை தூரத்தி துயர்களை விலக்கி
அன்பரைக் காப்பாய் அருட்பெரு முருகா (ஐயசிவ)

முத்து முத்தாகச் சித்தர்கள் சூட்டும்
முத்தமிழ்மாலை மொய்த்த பொன்னழகா (ஐயசிவ)

முப்பொரு ஞன்மை மொழிந்திடும் முருகா
எப்பொருஞ்கும் உட்பொரு எாவாய் (ஜயசிவ)

குமரா குழகா குருவே முருகா
அமரா அழகா அருளே முருகா (ஜயசிவ);

முருகன் அழைப்பி.

அன்பருக்கு அன்பனேந் வா வா முருகா
ஆறுபடை வீடுடையாய் வா வா முருகா
இன்பமய சோதியேந் வா வா முருகா
ஈசனுமை பாலகனே வா வா முருகா
உரகநாபன் மருகனேந் வா வா முருகா
ஊமைக்கருள் புரிந்தவனே வா வா முருகா
எட்டுக்குடி வேலவாந் வா வா முருகா
ஏறுமயில் ஏறியேந் வா வா முருகா
ஐங்கரனுக் கிளையவனே வா வா முருகா
ஆறுமுக வேலவனே வா வா முருகா
ஒய்யாரி வள்ளிலோலா வா வா முருகா
ஒங்கார தத்துவமே வா வா முருகா
ஒளவைக் குபதேசித்தவா வா வா முருகா
அகில லோக நாயகனே வா வா முருகா
ஒடிவாந் ஒடிவாந் வா வா முருகா
ஆடிவா நீ ஆடிவா நீ வா வா முருகா
வெற்றிவேல் முருகனுக்கு—அரஹரோஹர. 9

சரஸ்வதி சிந்தனை

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
பூஷ்ணமர்ந்துறை வாழ்வே
வித்தகப் பெண்டின்ஸை நங்காய்
வேதப் பெருஞ்சுக் கிழையி
முத்தின் குடையுடை யாளே
முவலகுந் தொழு தேவி
செப்புக விததன் முலையாய்
செவ்வரி யோடிய கண்ணுய்
முத்து நிறைந்த வெண்பலலாய்
முருக்கம் பூமேனி நிறத்தாளே.

தக்கோலந் தின்ற துவர்வாயே
 சரஸ்வதி என்னும் திருவே
 எக்காலு முன்னைத் தொழுவோம்
 எழுத்தறி புத்தி பண்ணிவைப்பாய்
 ஆக்கா யெம் பெருமாட்டி
 அழிய பூவணை மீதே
 நோக்கா யென் ஸிடித்திர
 நொடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே
 சாவி நெல்லரிசி கொண்டு
 சரஸ்வதி பூஜை பண்ணி
 பாலைடு பழுத்தை நிரப்பி
 பராவித் தொழுவோம் நங்காய்
 நங்காய் நங்காய் நமோஸ்து
 ஞானக் கொழுங்கே நமோஸ்து
 கல்விக் கரசே நாமோஸ்து
 சொல்லும் பொருளோ நமோஸ்து
 சூட்சுமச் சொருபி நமோஸ்து.
 வரணி ஸரஸ்வதி வாக்தேவி
 பகவதி பாரதி, மாம்பாஹி
 துர்க்கதி நாகினி, துர்க்கா ஜயஜூய,
 காலனினு சினிகாளி ஜயஜூய.

இலக்குமி தோத்திரம்.

செங்கமலம் பொலங்தாதிற் ஸிகழுங்கொளிரு
 மெழின் மேனித் திருவே வேலை
 அங்கனுல சிருடுரக்கு மலர்க் கதிராய்
 வெண்மதியாய் அமரர் கூட்டும்
 பொங்கழுலா யுலகளிச்கும் பூங்கொடியே
 நெடுங் கானிற் பொருப்பின் மண்ணில்
 எங்குளைந் யவனன்றே அல்லல் வளஞ்
 சிறங் தோங்கி யிருப்பதம்மா.

சிவகாமியம்மையார்.

மன் நின் மணிவிளக் கென்றா மருவுமுக நகை போற்றி
 ஒன் நிய மங்கல நாணி நெளி போற்றி யுலகும்பர்
 சென்று தொழுவருள் சரக்கும் சிவகாம சுந்தரிதன்
 நின் றதிரு நிலைபோற்றி நிலவு திருவடி போற்றி.

வயிரவுக் கடவுள்.

பரமணீ மதித்திடாப் பங்கை யாசனன்
ஒருதலை சின்னியே யொழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமும்
புரிதரு வடுகணைப் போற்றி செய்குவாம்.

திருநூற்தீவர்.

அங்கணன் கழிலைகாக்கு மகம்படித் தொழின்மை பூண்டி
நங்குரு மரபுக் கெல்லா முதற்குரு நாதனுகிப்
பங்கயத் துளவநாறும் வேத்திரப் படைபொறுத்த
செங்கையம் பெருமானந்தி சீரடிக் கமலம் போற்றி.

சண்டேஸ்வர்.

பொன்னாங் கடுக்கை முடிவேய்ந்த
புனிதற் கமைக்கும் பொருளான்றி
மின்னுங் கலனுடைகள் பிறவும்
வேறுதனக் கென்ற மையாமே
மன்னுங் தலைவன் பூசனையில்
மல்கும் பயனையடி யார்கள்
துன்னும்படி பூசனை கொள்ளுங்
தூயோன டித்தாமரை தெர்முவாம்.

திருமந்திரம்.

பார்ப்பான் அகத்தலே பாற்பசு ஜூங்துண்டு
மேய்ப்பாரும் இன்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினாற்
பார்ப்பான் பசஜூங்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே.

மலைமேல் மழைபெய்ய மான்கன்று துள்ளக்
குலைமேல் இருந்த கொழுங்கனி வீழு
உலைமேல் இருந்த உறுப்பெனக் கொள்வன
முலைமேல் அயிர்தம் பொழிய வைத்தானே.

ஶ்ராட்ட கடிகமழ் சந்தனம்
வாறு வீட்டு வாழ்த்தி வணங்கி னும்
ஊனினை நீக்கி உண்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேர வொண்ணுதே.

தாயுமான கவாயிகள் பாடல்

வஞ்சனை அழுக்கா ரூதி வைத்திடும் பாண்ட மான
தெஞ்சனை வலிதின் மேன்மேல் நெக்குபெங் குருகப் பண்
அஞ்சவி செய்யுங் கையும் அருவிநீர் விழியு மாகத் [ணி
தஞ்சமென் றிரங்கிக் காக்கத் தற்பரா பரழு னக்கே.

ஆகைக்கோ ரளவில்லை அகிலமெல் வாங்கட்டி
ஆளி னுங் கடல் மீதிலே
ஆளைசெல வேதினைவர் அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்த பேரும்
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைங்கிழவர்
நெடுநா ளிருந்த பேரும்
நிலையாக வேழினுங் காயகற் பங்தேடி
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதொ வுண்பதும்
உறங்குவது மாகழுடியும்
உள்ளடே போதும்கான் நானெனக் குளறியே
ஒன்றைவிட டொன்று பற்றிப்
பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற
பரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குபெமரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர னுண்ட்தமே.

— அ —

கொண்டுசில பிணிதீர்த்துப் பேர்
 கல்லாய்ப் பிறந்தாலும் நல்லவர்கள் மற்று ரண்டு
 காட்சிக் குறுத்து மன்றே
 கழுகையுரு வந்தாலும் ஆவெனக் கத்தினால்
 கைகண்ட சகுனமென்பார்
 எல்லா மில்லாமலே யிப்பிறவி தங்கென்னை
 ஏங்கவிட்டகல வின்றும்
 எத்தனை அன்னையின மெத்தனை தங்கையின
 மெத்தனை பிறவி வருமோ
 அல்லவெனு மாசறுத்தாட் கொருங் தெய்வமே
 அப்பனை தில்லைங்கர் வாழ்
 அதிபதி ஜனகாதி துதிபதி சிவகாமி
 அன்பிலுறை நடனபதியே.
 ஓம் சாந்தி, சாந்தி, சாந்தி.

துறைவில் குளக்கோட்டு விநாயகர் துதிகள்.

பாடும் குளமும் மருதம் பகர் சிறப்பாக
 கூடும் நுறைவிற் குளக்கோட்டாய் — வாடும்
 மனத்தார் பரவித்துயர்தீர் மழு களிரே
 அணைத்தும் தருவா யறிந்து.

கற்றவர் ஏத்துங்கவிள்கொள் நுறைவிற் கரிமுகனே
 பற்றென்று மின்றிப் பரிதவிக் கின்ற தமியனுக்கிங்
 குற்றன ஈக்கி உறுதுயர் தீர்த்துன் அருட்கடல்தான்
 உற்றிடி னுள்ளேன் பிறதெய்வம் இந்த உடக்கினிலே.

ஒளவைதன் டூசைக் கதியன்பு காட்டி அவள் மகிழச்
 செவ்விதிற் கைகளையில் சேர்த்தாய் நுறைவிற் பதிசிறக்குய்
 எவ்வமில் கோயில்கொண் பெடங்க னிடர்களைக் கண்புதவா
 பவ்வழுண் டேயருள் பண்ணை வின்கழுல் பற்றினானே.

ஆறும் பிறையு மிலகு சட்டமேல்
 ஆருங் கொன்றை மலர்மாலை
 ஏரெண் ருடைய அண்ணல் எழிலார்
 நிறங் திகழுஞ் சிவதுடனே
 கூரெண் ருமையும் பயந்த முதல்வன்
 ஆறும் கயாச சரளை
 வீறன் றழித்த பெருமான் துணுவிற்
 குளக் கோட்டுறையும் விநாயகனே.

தொழுவார் மலக்கட் டறுக்கும் திருவே
 தொன்னள் மாலு மயனும்
 தொழுமா பிழும்பா யிடையே தோன்றும்
 துகழர் மகறகூ றிறைவன்
 மழுவார் கரத்தான் சிறுவ மதித்தே
 அழுவார் துயாம் மாய
 வழுவா தருளும் துணுவில் குளழும்
 மருது முடையாஜை முகனே.

நிட்டை கூடும் நூனி நிகரில்
 போகி நிறைவார் கிரியை
 மட்டில் நிற்கு மடியார் மலங்கள்
 மாற்றும் மருள்தீ றிறைவா
 கட்டும் குளழும் மருதும் மிளிரும்
 கட்சேர் துணுவிற் பதியாய்
 கட்டை வேவிக் கழுகச் சிறுவர்க்
 கருள்வாய் கரிமா முகனே.

திருப்புகழ்.

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலம் துஞ்சித் திரியாதே
 கந்தனென் றென்றும் றுளைநாளும்
 கண்டுகொண் டன்புற் றிடுவேனே
 தங்கியின் கொம்பைப் புணர்வோனே
 சங்கரன் பங்கின் சிவைபாலா
 செந்திலங் கண்டிக் கந்திவேலா
 தென்பரங் குன் றிற் பெருமாளே.

கந்தவனத் திருப்புகழ்

உறவுசிங்கிகள் காமாகாரிகள்
 முறைமசிங்கிக ளாசாவேசிகள்
 உதடுகண் நிகள் நாணுவினிகள் நகரேகை

உடையகொங்கையின் மீதேதுசுகள்
 பின்மெனும்படி பேய்ந்ராகிய
 உணவைஉண்டுடைசோர்கோமாளிகள் கடல்ஞாலத்

தறவுநெஞ்சுபொ லாமாபாவிகள்
 வறுமைதந்தடி பாழ்முதேவிகள்
 அணிநெஞ்சுகை ளாசாபாசன மடமாதர்

அழுகுயர்ந்தபொப் மாயாரூபிகள்
 கலவியின்பமே ஞேவசோருதல்
 அலமலர்ந்தடி மாருதோர்கதி அருள்வாயே

பறவையென்கின்ற கூடார்முவரன்
 முறையினுந்தமர் வானேர்தேரரி
 பகழிகுன்றவி லாலேந்தெழு ஒருமூவர்

பதனினைந்துவி டாதேதாள்பெற
 அருள்புரிந்த பிரனூர்மாபதி
 பரவுக்கந்த சுவாமிகானகம் அதின்மேவும்

குறவர்தங்கள் பிரானேமாமரம்
 நெறுநெறண்டடி வேரோடேநிலை
 குலையவெற்றிகொள் வேவேஏவிய புயலீரா

குயில்கள் அன்றில்கள் கூ-கூ-கூ-வென
 மலர்கள்பொங்கிய தேன்வீழ்காமிகை
 குறவர்சுந்தரி யோடேகூடிய பெருமாளே.

*கந்தசுவாமி காளகம் — கந்தவனம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காவெட்டி கிழக்கு திரு. கு. சிவபாதம் ஆசிரியர் அவர்களால்
 பருத்திந்துறை ஜியியன் அச்சகத்தில் அரசிடுவித்து காவெட்டி கிழக்கில்
 வெளியிடப்பட்டது

A handwritten signature in black ink, appearing to read "M. Sivaram".

